

[Boligministeren]

ikke være dyrere at opføre, end den er i dag. De undersøgelser, vi har lavet, viser, at man ved at tage en tredjedel indekslån kan holde en nogenlunde produktionspris på ejerboligen også, sådan at dens status i økonomisk henseende skulle være nogenlunde lig situationen i dag. Det er i hvert fald intentionerne bag udspillet, om man vil, og noget, som må diskuteres på det niveau.

Så vil jeg også gerne lige gøre en generel bemærkning vedrørende spørgsmålet om, at det almennyttige byggeri nu skal favoriseres ud over alle grænser, både hvad nybyggeriet angår, og hvad byfornyelsen angår. Jeg synes nok, at man skal tage i betragtning, at vi har en situation i dag, hvor vi har ændret det almennyttige byggeris betingelser for et lille års tid siden med sigte på at komme op af det lavvande, man var nede på med 5.500 almennyttige boliger på årsbasis – og altså formentlig i erkendelse af, at det var for lidt at komme op på 7.000 boliger – at vi har en situation i dag, hvor vi for 1977-finansåret meget let afsatte bevillinger til 7.000 boliger, hvor vi for indeværende finansår meget let afsætter bevillingerne til de næste 7.000 – nu tænker jeg frem til april 1979 for at få et helt år med.

Det vil sige, at uanset de bemærkninger, der er faldet om nogle kommuners initiativ til at få ændret ved kommunernes del af det almennyttige boligbyggeri, noget, vi i boligministeriet har haft forhandlinger med kommunerne og Kommunernes Landsforening om i februar måned, og som vi har fornyet et forhandlingsønske om over for Kommunernes Landsforening i forbindelse med drøftelse af andre ting her for ganske nylig, når disse kommuner ønsker deres forhold ændret, så er det noget andet end det, som en enkelt kommune som Ballerup nu spiller ud med. Og når man nævner Greve kommune i den forbindelse, så er det helt andre forhold, der er baggrunden for den stilling, man har taget dér, men det skal jeg ikke uddybe nærmere her.

Det almennyttige byggeris såkaldte privilegium består i forhold til udspillet i, at man på baggrund af at kunne konstatere et behov selv under de nuværende finansieringsforhold for 7.000 boliger, hvor man skal tænke i en politik, der skal gælde fra 1980, hvor man også kommer til at løbe i hvert fald noget af byfornyelsen i gang, skal gøre sig klart, at

selv om der sandsynligvis vil være et øget behov for flere almennyttige boliger, så er 9.000 et beskedent forslag ud af de 36.000 og stort set det samme, som det almennyttige byggeri var oppe på, før krisen satte ind, som relativ anpart af det samlede byggeri.

I byfornyelsesprocessen er der ikke tale om ensidigt at give det almennyttige byggeri mulighed for, som det blev sagt af nogle ordførere, at opkøbe ejendomme. Det lød, som om det var en økonomisk subsidiering, der skulle gøre det muligt for de almennyttige selskaber uden videre at opkøbe private udlejningsejendomme. Der er naturligvis tale om, at dér, hvor man i en byfornyelsesproces støder på det problem, at en privat udlejer, en privat ejendomsindehaver, kunne ønske at sælge, og dér, hvor lejerne kunne ønske at overtage ejendommen på den ene eller den anden måde, kan det være, at man bør tilskynde til den udvikling og prøve på også at hjælpe til med lån, eller, som vi også har tænkt os, at landsbyggefondbidraget fra de ældre afdelinger kan bruges til istandsættelse af de ældre almennyttige afdelinger til hjælp i byfornyelsesprocessen til ganske bestemte opgaver og måske også til en hjælp i denne forbindelse.

Fru Kirsten Jacobsen var bl. a. inde på nogle betragtninger vedrørende ejerlejlighedsproblematikken og nævnte i den forbindelse spørgsmålet om de 60 m² som minimum ved en ejerlejlighedsudstyknings og fandt anledning til en bemærkning om, at den bestemmelse jo var til at grine ad. Den bestemmelse er nu altså fagligt ganske velbegrundet, fordi den rummer mulighed for i ældre ejendomme at lægge to i forvejen for små lejligheder sammen, normalt så små lejligheder, at de ikke ville kunne rumme de faciliteter, som ejerlejlighedsloven tilsiger at de skal rumme, hvis de skal kunne udstykes. Det er en problematik, der går videre i hele byfornyelsesprocessen, hvor man også må tilsigte at lave nogle fornuftige lejlighedsstørrelser. En 60 m² lejlighed i en ældre ejendom er netop, så godt som man nu kan undersøge sådan noget, hvad der kan komme ud af at lægge to for små lejligheder sammen, med deres andel af trappegang, og hvad der nu hører til, men det skal jeg ikke uddybe nærmere.

Når fru Kirsten Jacobsen henviser til, at man via ejerlejlighedsloven specielt kan til-